

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. София, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в закрито заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **10653** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от ТД Митница С. срещу решение № ПИ-395/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане № С 220022-035-0253248/12.5.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., по изп.д. № 22110004026/2011 г., с което частично е прекратено принудителното изпълнение срещу „РАДОТРАНС 2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] поради изтекла давност.

Жалбоподателят твърди, че неоснователно е прието, че с оспореното разпореждане за прекратяване е визирана нормата на чл. 225, ал. 1, т. 7, вр. чл. 168, т. 3 ДОПК, без да се аргументират доводи, свързани с прилагането им, а едва с последвалото решене на ответника чрез тълкуване е налице такова произнасяне. Не е посочено защо присъединяването е извършено едва през 2015 г.; дали е достигнало до знанието на длъжника; как е изчислен давностният срок, след като не е отчетено прекъсване на давността по чл. 172, ал. 2 ДОПК. Липсва конкретика какъв е размерът на погасената част на имуществената санкция по НП № 229/2010 г. Не е отразено извършено прихващане с писмо от 13.2.2013 г., с което се твърди, че се прекъсва давността и се започва течение на нов срок. Не са изследвани обстоятелствата по спирането и прекъсването на давността. Не е посочено кой е моментът на присъединяване на жалбоподателя.

Ответникът – директорът на ТД на НАП С. не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в необходимата писмена форма и при спазване на административно-производствени правила.

Установява се, че по отношение на „РАДОТРАНС 2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело № 22110004026/2011 г. на ТД на НАП С. за принудително събиране на публични вземания за задължителни осигурителни вноски, по подадени декларации, както и лихви върху тях.

С разпореждане от 29.4.2015 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е присъединен като взискател Т. Столична за принудително събиране на имуществена санкция, наложена по наказателно постановление /НП/ № 229/2010 г., влязло в сила на 20.2.2012 г.

С писмо от 8.8.2017 г. на началника на Митница Столична до ТД на НАП С. е извършено уведомяване относно актуалния размер на вземането по посоченото НП. Извършено е прихващане с внесен депозит по изп.д., след което е останала непогасена част от 1130,75 лв. имуществена санкция и 32 191,22 лв.

На 19.4.2022 г. длъжникът по изпълнителното дело е поискал от публичния изпълнител отписване на задължения поради настъпила давност, вкл. и задълженията по НП.

По тази молба е издадено оспорваното разпореждане от 12.5.2022 г. на публичния изпълнител за частично прекратяване на изпълнителното производство. Поради изтекъл 5-г. давностен срок. Мотивирано е, че по отношение на това вземане не са наложени обезпечителни мерки.

Жалбата срещу това разпореждане е оставена без уважение като неоснователна. Прието е, че от датата на постъпване за събиране при публичния изпълнител на вземането по посоченото НП – 17.5.2012 г. не са осъществени принудителни действия за събиране на вземането, поради което не е настъпило спиране/прекъсване на давностния срок. НП е влязло в сила на 20.2.2012 г. Началният момент на давността е 1.1.2013 г., поради което е изтекъл и 5-г. давностен срок.

В процесния случай, от доказателствата по делото се установи, че срещу жалбоподателя е образувано производство за принудително събиране на вземания. Изпълнителното производство е образувано при спазване изискванията на нормата на чл. 209, ал. 2, т. 5 ДОПК – за задължения, установени въз основа на влязло в сила наказателно постановление, което и не се оспорва.

Предвид характера на вземанията, те попадат в хипотезата на чл. 162, ал. 2, т. 7 ДОПК. Ето защо и като такива, за принудителното им събиране следва да се прилагат нормите на ДОПК – чл. 162 и сл. В този смисъл изричната норма на чл. 163, ал.1 и 2 ДОПК.

По отношение на публичните задължения са в действие изрични норми за давността. Това са чл. 171 и сл. ДОПК. Съгласно чл. 171, ал. 1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Следователно, началният момент на течението на 5-г.давностен срок е 1 януари на годината, през която е следвало публичното вземане да се плати.

Настоящият състав намира, че ответникът е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Не са изяснени спорни въпроси относно течението, спирането и прекъсването на давностните срокове. Не е изяснено значението на писмо от

13.2.2013 г. /цитирано в жалбата/, с което е направено изявление прихващане на вземане. Не е изяснено въз основа на какво изявление е поискано събиране на вземането, на коя дата е постъпило. Не е изяснено защо чак през 2015 г. е постановено разпореждането за присъединяване, вкл. и по отношение на процесното вземане. Защо разпореждането за присъединяване не е възприето като действие по спиране/прекъсване на давността. Не е изяснено, предвид нормата на чл. 172, ал. 2 ДОПК, към коя дата следва да се приеме, че е прекъсната давността. Основателно е твърдението в жалбата, че от датата на постъпването на искането за събиране – 17.5.2012 г. не се установява да са предприети действия по принудително изпълнение. Едва на 29.4.2015 г. е постановено разпореждане за присъединяване.

От друга страна, не се установява и жалбоподателят, в рамките на периода считано от 13.2.2013 г., до постановяване на оспореното разпореждане за прекратяване, да е поискал и съответно – да са предприети каквито и да е действия по принудително изпълнение на вземането.

Същевременно обаче следва да се цитира и нормата на чл. 171, ал. 2 ДОПК(2) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 64 от 2019 г., в сила от 13.08.2019 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.): С изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато:

1. задължението е отсрочено или разсрочено;
2. вземането е предявено в производство по несъстоятелност;
3. е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение;
4. изпълнението е спряно по искане на длъжника;
5. е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел I..

По арг. на чл. 171, ал. 1 ДОПК течението на давностния срок в случая започва от 1.1.2013 г. /което и не се спори от страните/.

При съобразяване основателността на жалбата следва да се има предвид и нормата на чл. 142, ал. 2 АПК, предвиждаща че установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. При съобразяване на цитираната норма следва да се има предвид и настъпването на нови факти от значение от делото. В случая такъв нов факт е настъпването на 1.1.2023 г., с която дата следва да се приеме, че е изтекъл 10-г. давностен срок по чл. 171, ал. 2 ДОПК. Ето защо, макар и поради други мотиви съдът намира, че оспореното решение следва да бъде оставено в сила, а жалбата – отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл.268 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от ТД Митница С. срещу решение № ПИ-395/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане № С 220022-035-0253248/12.5.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., по изп.д. № 22110004026/2011 г., с което частично е прекратено принудителното изпълнение срещу „РАДОТРАНС

2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] поради изтекла давност.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: